

**MÚSICA DE
CAMBRA**

8 DE MAIG

SALA 4 ALICIA DE LARROCHA

PROKÓFIEV VIOLIN SONATA

LANA TROTOVŠEK I MARIA CANYIGUERAL

PROGRAMA DE MÀ

JORDI CERVELLÓ

(Barcelona 1935 - Figueres 2022)

KADIN

(2011) - 7'

SOFIA GUBAIDULINA

(Txístopol 1931)

CHACONNE PER A PIANO

(1962) - 10'

JORDI CERVELLÓ

PROFILI UMANI PER A VIOLÍ

Selecció dels 24 capricis - (2018) - 18'

L'ostinato

Il beffardo

Il timido

L'isterico

L'innamorato

L'euforico

Il sonnambulo
L'ironico
L'appassionato

SERGUEI PROKÓFIEV
(Sontsivka, Ucraina 1891 – Moscou 1953)

SONATA N. 2 EN RE, OP. 94BIS

(1943-44) – 24'

Moderato
Presto
Andante
Allegro con brio

DUO TROTOVSEK – CANYIGUERAL

Lana Trotovssek, violí

Maria Canyigueral, piano

COMENTARI

per **Ana García Urcola**

Jordi Cervelló, difunt recentment, començava una carrera de violinista quan un accident esdevingut a Roma el 1960 li va tancar aquest camí i el va portar a la pedagogia i la composició. Fruit d'aquest passat d'intèrpret sorgeix una escriptura molt idiomàtica i natural per a la corda que es combina amb influències de models anteriors com Bartók i Prokófiev, aquesta darrera, patent en el cas de *Kadin*. La partitura, escrita violí en mà, com sempre que componia per al seu instrument, té una forma lliure de tipus fantasia amb un començament molt vigorós i rítmic que dona pas a dos temes melòdics envoltats de misteri. No hi falten dues cadències breus i una coda que resumeix el caràcter virtuosístic que presideix l'obra.

Els nou *Profile umani* formen part dels *24 capricci* pensats en principi com a preparació tècnica per als de Paganini i amb el gran violinista Nathan Milstein com a inspiració. L'autor es planteja el repte de plasmar, mitjançant diferents tècniques violinístiques, diversos caràcters de la naturalesa humana amb humor i amb un desplegament total de saviesa instrumentística i compositiva que supera àmpliament l'objectiu inicial.

Sofia Gubaidulina, degana dels compositors contemporanis per la grandesa de la seva obra i per la seva imparabile activitat compositiva, que s'estén des de fa més de seixanta anys, va escriure la *Chaconne* al final de la seva etapa de formació. En aquesta peça, hi trobem tres influències fonamentals: la del seu mentor, Xostakóvitx, que la va animar a seguir "per la seva via equivocada"; la de Webern, en aquest baix obligat de xacona format per 23 notes que pateix diverses transformacions a manera de variacions, i la de Bach, omnipresent a l'obra de la compositora russa, tant per la proximitat de la inspiració de tipus religiós com per la seva perfecció formal. Aquí, això es manifesta en l'introitsolemne a la manera barroca, que recupera al final, i en aquest fugatocentral, el tema del qual constitueix un homenatge evident.

La Sonata per a flauta va ser encarregada a Prokófiev per la Comissió per a Assumptes Artístics en un moment en què gaudia de certa benevolència per part del règim soviètic, i va ser arreglada per a violí a petició de David Óistrakh. En contrast amb les seves contemporànies *Sonates de guerra* per a piano, aquesta obra conté un aire clàssic, melòdic i lluminós. Curiosament, és la seva versió per a violí més coneguda i programada, potser perquè gràcies a la col·laboració del gran intèrpret, el seu caràcter brillant, incisiu i virtuós es va veure notablement augmentat.

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

LA VANGUARDIA

**CATALUNYA
RADIO**